

pustný, avšak v souzeném případě nelze mu přiznati oprávněnost. Žalobcovo písemné odvolání obsahovalo jen prohlášení, že se odvolává proti rozsudku pracovního soudu a že žádá o předání sporné záležitosti krajskému soudu v B. Ježto odvolání bylo podáno ve sporu o hodnotu vyšší než 300 Kč, platí tu ustanovení §§ 28 odst. 2, 32 a 33 zák. čís. 131/31 sb. z. a n.. Podle § 28 odst. 2 není sice třeba v odvolání uváděti důvody odvolací, ale z toho nelze ještě vyvozovati, že odvolání nemusí obsahovati ani odvolací návrh, t. j. prohlášení, jakého rozhodnutí se odvolatel u odvolacího soudu domáhá. V § 33 odst. 1 jest výslovně ustanoveno, že ve sporech uvedených v § 32 se projednává věc před odvolacím soudem znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. Z tohoto zákonného ustanovení vysvítá, že jest nutné, aby byl v odvolání uveden odvolací návrh (tak i Vážný: »Prac. soudy« str. 54) a že i zákon pokládá odvolací návrh za podstatnou náležitost odvolání, ježto jej činí předpokladem pro nové projednání věci před soudem odvolacím, ježto se má dít v jeho mezích. Vždyť podle zásady projednací, platné i v řízení ve sporech pracovních, může odvolací soud projednávat jen o tom, co mu bylo stranami navrženo, a z úřadu může postupovati jen potud, pokud to zákon přikazuje. Odvolací návrh jest proto i ve sporech pracovních pokládán za věcnou náležitost odvolání a jeho nedostatek není pouhou vadou formální, kterou by bylo lze napravit podle § 85 c. ř. s. i po uplynutí neprodlužitelné odvolací lhůty, stanovené v § 29 zákona čís. 131/31 sb. z. a n. Žalobcovo písemné odvolání neobsahovalo žádný návrh odvolací a z jeho obsahu nelze vůbec seznati, čeho se jím žalobce vlastně domáhá. Odvolací lhůta uplynula již dnem 30. listopadu 1934, a do té doby nebylo odvolání doplněno uvedením odvolacího návrhu. Jest nerozhodné, proč se tak nestalo, a není tedy třeba dodatečně zjišťovati, zda žalobce byl uvědomen o tom, že jeho odvolání jest obsahově vadné. Jest ještě zkoumati, zda odvolací soud postupoval správně, odmítnuv odvolání usnesením, ač provedl ústní jednání odvolací. V zákoně čís. 131/31 sb. z. a n. není předepsáno, v jaké formě má býti vydáno rozhodnutí odvolacího soudu, neobsahuje-li odvolání návrhu odvolacího. Nelze tu sice ani obdobně použití ustanovení §§ 471 čís. 3 a 474 odst. 2 c. ř. s., jež pro odvolací řízení ve sporech pracovních neplatí, ale z povahy věci plyne, že lze tu rozhodnouti usnesením, protože se nerozhoduje o věci samé, nýbrž jen o tom, zda se podané odvolání hodí k tomu, by o něm bylo odvolacím soudem věcně jednáno. Žalobcovo odvolání pro naprostý nedostatek odvolacího návrhu nemělo býti odvolacím soudem ani podnětem k novému projednání věci, ježto nemohlo býti základem k novému rozhodnutí o ni rozsudkem. Odvolací soud nepochybil ve formě, rozhodnul-li usnesením, že se odvolání odmítá. Dodati však jest, že nešlo o pouhou vadu formální, a že odmítnutí jest v tomto případě odůvodněno tím, že odvolání bylo věcně vadné a že se proto nehodilo k tomu, aby o něm bylo jednáno.

Čís. 14265.

Svolil-li ve smlouvě, jíž koupil od těžářstva pozemek, kupitel za sebe a své nástupce k tomu, aby těžářstvo a jeho nástupci v držbě důlního pole pod prodanými pozemky rubali uhlí a vzdal se náhrady všech škod,

kteře by dolováním v uvedeném důlním poli na těchto pozemcích vzešly, jde o zřízení služebnosti ve prospěch dolového pole. Tím zřekne se kupitel za sebe a své nástupce v držbě koupených pozemků nároku na náhradu škody způsobené v pozemcích těch dolováním. Toto zřeknutí zakládá věcné zavazení pozemkového vlastnictví a přichází k dobru i pachtýřům dolové míry.

Porubní smlouva, již přenechalo těžařstvo dobývání (rubání) uhlí, jest smíšenou pachtovní smlouvou, s prvky nejen smlouvy nájemní, nýbrž i s prvky smlouvy kupní, již však v podstatě jest posuzovati podle předpisů o smlouvě pachtovní.

»Sousedem« ve smyslu § 364 a) obč. zák. jest i pachtýř, jenž způsobí dolováním na pozemcích škody.

(Rozh. ze dne 27. března 1935, Rv I 696/34.)

Kupní smlouvou ze dne 28. června 1902 koupili Antonín a Anna K. od Uhelných závodů v L. u M. několik pozemků v S., mezi nimi i pozemek číslo katastrální 60 a dovolili za sebe a za své nástupce v držbě koupených pozemků prodávajícímu těžařstvu a jeho nástupcům v držbě důlního pole »Bohemia« pod koupenými pozemky dolovati a to bez nároku na náhradu škody rubáním způsobené, a byl tento závazek kupujících na nemovitostech knihovně zajištěn. Prodávající těžařstvo přenechalo žalovaným smlouvou porubní právo v tomoto důlním poli rubati uhlí. Dolováním byla způsobena škoda na pozemku čís. kat. 60 (1) v S., nyní náležejících vlastnický žalobcům jako právním nástupcům Antonína a Anny K. Nižší soudy vyhověly žalobě na náhradu škody, podané proti žalovaným jako oprávněným ze smlouvy porubní, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů : Vzdání se nároku na náhradu škody za poddolování je pro žalobce jako právní nástupce Antonína a Anny K. závazné, avšak jen vůči Uhelným závodům v L., nikoli však vůči žalovaným, kteří nejsou nástupci v držení důlního pole »Bohemia«, nýbrž nabýli od Uhelných závodů pouze práva porubného v důlním poli »Bohemia« a to ještě jen dočasně. Že tomu tak, a že si žalovaní při uzavírání smlouvy s Uhelnými závody v L. u M. byli tohoto právního stavu dobře vědomi, toho důkazem je právě smlouva, kterou žalovaní vzali na sebe závazek, že budou ručiti majitelům pozemků za škodu dolováním způsobenou, což by bylo bývalo jinak úplně zbytečno. Pro toto stanovisko mluví ostatně i zájem Uhelných závodů v L. u M., jimž záleželo na tom, aby nemusily samy dáti náhradu za škodu způsobenou poddolováním a to nejen pokud jde o pozemky, kterých se vydání se náhradního nároku netýkalo, nýbrž i ohledně pozemků, kterých se to týkalo, neboť Uhelné závody v L. u M. si byly zajisté velmi dobře toho vědomy, že služebnost jim propůjčenou na jiného převést nesmí (§ 485 občanského zákona) a že, učiní-li tak, předem se vydávají nebezpečí náhrady škody vůči Antonínu a Anně K. Poddolováním pozemků žalobců byla těmto nesporně způsobena škoda a poněvadž poddolování to je dílem žalovaných, jsou tito po zákonu právi ze škody poddolováním žalobcům způsobené, i když se ustanovení smlouvy o vzdání se nároku na náhradu škody té pro sebe dovolávati nemohou. Z důvodu toho nemůže obstáti

ani námitka nedostatku pasivní legitimace, kterou žalovaní odůvodňují jen tím, že rubali uhlí místo Uhelných závodů v L. u M.

N e j v y š š í s o u d zamítl žalobu.

D ů v o d y :

Především jest uvážiti, jaká smlouva byla uzavřena mezi žalovanými a mezi těžářstvem B. Kohlenwerke. Podle smlouvy ze dne 29. května 1922 přenechalo těžářstvo B. Kohlenwerke žalovaným neobmezené a výhradní právo porubní v části dvojité míry dolové Bohemia VIII. ve smlouvě blíže naznačené a ještě v části jednoduché míry dolové Sv. Jindřich a kromě toho čekatelství na další horní tělesa na dobu 12 let a podle dodatečného ujednání bylo toto právo porubní rozšířeno i na zbytek jednoduché míry dolové Sv. Jindřich a dvojité míry dolové Bohemia VIII. a na část jednoduché míry dolové Bohemia X. v ujednání tom blíže označené za cenu 60.000 Kč. Touto smlouvou porubní (Abbauvertrag) přenechalo těžářstvo B. Kohlenwerke žalovaným dobývání (rubání) uhlí i v dvojité míře dolové Bohemia VIII., o kterou zde jde, a jest smlouvu takovou pokládati za smíšenou smlouvu pachtovní (Gemischter Pachtvertrag), která obsahuje nejen prvky smlouvy nájemní, nýbrž i prvky smlouvy kupní, ježto při ní odpadá povinnost předatele k udržování věci, kterou však jest ve své podstatě posuzovati podle předpisů o smlouvě pachtovní (srov. Klang, Kom. k obč. zák. § 1090 II (4). Zákon horní sám uznává také v § 187 přípustnost propachtování závodu, tedy smlouvu pachtovní, při níž nejde vlastně o nic jiného než o těžbu uhlí, která se přenechává podnikatelem hor osobě třetí. Jest proto pohlížeti na žalované jako na pachtýře dvojité míry dolové Bohemia VIII., která je podle § 109 hor. zák. nemovitým vlastnictvím a podle § 298 obč. zák. nemovitou věcí. Dolováním v uvedené dvojité míře dolové Bohemia VIII. byl poškozen pozemek žalobců čís. kat. 60/1 v S. Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu ručí se po rozumu § 364 a obč. zák. za skutečnou škodu dolováním způsobenou na nemovitostech bez ohledu na zavinění (srov. rozh. čís. 13326 sb. n. s.). Jde jen o to, zda povinnost ta může také postihovati žalované, když jsou jen pachtýři. Tu jest uvážiti, že ustanovení § 364 a) obč. zák. je zařaděno mezi předpisy, které jednají o právu sousedském. Za souseda však nutno pokládati nejen vlastníka sousední nebo blízké nemovitosti, nýbrž i pachtýře, jenž svými zásahy vyvolává poruchy na nemovitosti těmito zásahům vystavené, tudíž i pachtýře, jenž dolováním způsobí na pozemcích škody. Není tu proto žalovanými namítaného pasivního nedostatku k žalobě. Jde jen o to, zda žalovaným jako pachtýřům přichází k dobru služebnost rubání uhlí, vtělená na pozemku čís. kat. 59 pozemkové knihy pro kat. území S. Z tržové smlouvy ze dne 28. června 1902 plyne, že těžářstvo B. Kohlenwerke prodalo smlouvou tou Antonínu a Anně K. mimo jiné také pozemek čís. kat. 60, a že podle odstavce III. smlouvy té kupci svolili za sebe a své nástupce v držbě koupených pozemků k tomu, aby těžářstvo B. Kohlenwerke a jeho nástupci v držbě důlního pole Bohemia, zapsaného v horní knize krajského soudu v M. pod prodanými pozemky uhlí rubali a vzdali se náhrady všech škod, které by dolováním v uvedeném důlním poli na

těchto pozemcích vzešly a zřídili ve prospěch těžarství B. Kohlenwerke a jeho nástupců v držbě dolového pole Bohemia, zapsaného v horní knize m-é, služebnost uvedeného obsahu na koupených pozemcích. Vykládá-li se toto ujednání podle § 914 obč. zák., nemůže býti pochybností o tom, že šlo tu o zřízení služebnosti ve prospěch dolového pole Bohemia a ne snad o nějakou služebnost nepravidelnou (§ 479 obč. zák.) nebo osobní. Ježto však podle §§ 5, 40 a 108 hor. zák. propůjčením měr horních (dolových) se nabývá právo dobývatí vyhrazené nerosty a všechno předsebráti, co dolování umožňuje a zabezpečuje, vše to však bez újmy vlastníka pozemku, který v ostatním podle § 362 obč. zák. může svého pozemku podle libosti užívatí a ve výkonu svého vlastnického práva jest jen potud omezen, že musí trpěti dobývání vyhrazených nerostů majitelem hor pod svým pozemkem, jest nutně podle § 914 obč. zák. usuzovati na to, že stranám, zmíněnou kupní smlouvu uzavírajícím, šlo při ujednání uvedeném v odst. II smlouvy té především a hlavně o zřeknutí se kupujících Antonína a Anny K. za sebe a své nástupce v držbě koupených pozemků nároku na náhradu škody způsobené na pozemcích těch dolováním v dolovém poli Bohemia. Tvoří proto zřeknutí to nedílnou součást zřízené služebnosti. Podle odstavce IX uvedené smlouvy kupní svolili kupující Antonín a Anna K. k tomu, aby služebnost v odst. III této kupní smlouvy zřízená byla vtělena na veškeré koupené pozemky, tudíž i na pozemek č. kat. 60 vložka čís. 59 poz. knihy pro kat. území S. jako služební statek ve prospěch držitelů dolového pole Bohemia, zapsaného v horní knize mostecké jako statku panujícího. Je nesporno, že služebnost ta na pozemek č. kat. 60 v S. byla vtělena. Podle kupní smlouvy ze dne 16. listopadu 1927 koupili žalobci od Antonína K.-a ml. pozemek č. kat. 60/1 v S. a převzali zároveň uvedenou služebnost na pozemku tom vážnoucí. Je zjištěno, že tento pozemek č. kat. 60/1 v S. byl dolováním žalovaných v dvojité míře dolové Bohemia VIII., která se nachází pod pozemkem tím, poškozen, a je nesporno, že škoda ta činí 24.756 Kč 80 h, a jen tato škoda je předmětem opravného řízení. Jak bylo doličeno, je vložena na pozemku č. kat. 60/1 vl. č. 59 poz. knihy pro kat. území S. služebnost shora uvedená a vztahuje se služebnost ta, jak jest mezi stranami nesporno, i na dolování v dvojité dolové míře Bohemia VIII. Součástí její jest tedy, jak doličeno, zřeknutí se dočasných vlastníků tohoto pozemku nároku na náhradu škody způsobené dolováním v dolové míře Bohemia VIII. Zřeknutí to není ovšem služebností v pravém slova smyslu, nýbrž jde tu o zřeknutí se nároku na náhradu škody, které jen ve formě služebnosti bylo do pozemkové knihy vloženo, a má proto povahu reálního se zřeknutí (Realverzicht) a zakládá věcné zavazení pozemkového vlastnictví (srv. Klang, Kom. k obč. zák. § 472 č. 5). Jde jen o to, zda toto reální zřeknutí se přichází také žalovaným jako pachtýřům dvojité míry dolové Bohemia VIII. k dobru či zda jeví účinek jen ve prospěch těžarstva B. Kohlenwerke jako držitele této dolové míry. Jak již bylo doličeno, jde zde o reální zřeknutí se ve prospěch dvojité míry dolové Bohemia VIII., kterým je věcně zavazen pozemek č. kat. 60/1 v S. a nabyli tudíž žalovaní jako pachtýři této dolové míry i oprávnění vykonávatí v pozemkové knize v její prospěch vtělenou služebnost, tudíž oprávnění dolovati v ní bez náhrady škody způsobené žalobcům na jejich pozemku č. kat. 60/1 vl.

č. 59 poz. knihy pro kat. území S. Nejde tu proto ani o rozšiřování služebnosti po rozumu § 484 obč. zák., ani o převedení služebnosti na jinou osobu podle § 485 obč. zák. Je proto žaloba, pokud se jí žalobci domáhají náhrady za poškození tohoto pozemku, bezdůvodná. Na věci nic nemění, že o služebnosti uvedené ve smlouvách, kterými těžárstvo B. Kohlenwerke přenechalo žalovaným právo porubní v dolové míře Bohemia VIII., není řeči. Z této okolnosti nelze usuzovati, když služebnost ta jest v pozemkové knize vtělena, a to, jak doličeno, ve prospěch dolové míry Bohemia VIII., že by služebnost ta žalovaným jako pachtýřům této dolové míry nesměla přijíti k dobru, neboť ustanovení odstavce VII smlouvy porubní ze dne 29. května 1922 nelze podle § 914 obč. z. rozuměti jinak než tak, že žalovaní zavázavše se k náhradě škod dolováním nezavázali se k náhradě, leč té, k níž by byly L. závody samy povinny, tedy nikoli k náhradě škod na parcele č. kat. 60/1. Že by smysl tohoto odstavce VII. byl jiný nbylo také ani tvrzeno, tím méně prokázáno. Zda žalovaní v době ujednání smlouvy porubní o služebnosti té věděli či ne, je bezvýznamno, neboť rozhodné je, že služebnost ta jest v pozemkové knize zapsána, a proto přichází žalovaným jako pachtýřům k dobru.

Čís. 14266.

Pokud návrh na povolení exekuce zabavením nároku povinného na vydání obsahu safesu proti bance, v němž není uvedeno číslo safesu, jest neurčitý s hlediska § 54 čís. 3 ex. ř.

(Rozh. ze dne 28. března 1935, R I 251/35.)

Vymáhající věřitelka navrhla, by jí byla povolena exekuce zabavením nároku příslušejícího povinné Ž. bance, odbočce v Ú. n. L. na vydání obsahu bankovní schránky najaté u Ž. banky filiálky v Ú. n. L. na jméno povinné s příslušnými zákazy. P r v ý s o u d návrhu vyhověl a exekuci povolil. R e k u r s n í s o u d k rekursu poddlužnice změnil usnesení prvního soudu a návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Exekuční návrh vymáhající věřitelky směřoval na zabavení nároku povinné na vydání obsahu schránky, kterou měla tato pronajatu u poddlužnice, tedy nároku na vydání movitostí, a běží tedy o exekuci podle § 325 ex. ř. ve smyslu §§ 294, 296 ex. ř. Nejvyšší soud v obdobném případě v rozhodnutí pod č. 12698 sb. n. s. vyslovil, že takový návrh je dostatečný s hlediska § 54 č. 3 ex. ř., vyznačil-li vymáhající věřitel v návrhu na zabavení nároku povinného na vydání obsahu safesu proti bance číslo safesu. V souzeném případě však vymáhající věřitelka v návrhu číslo schránky neuvedla, což tu tím spíše na váhu padá, poněvadž povinná má podle údajů poddlužnice u ní pronajaty dvě pancéřové schránky, v návrhu však se mluví jen o jedné. Vzhledem k tomu byl exekuční návrh neurčitý s hlediska § 54 č. 3 ex. ř.